Lietas Nr. 11823001514
Lietas arhīva Nr. K22-0143-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ludzā 2014.gada 17.aprīlī

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā - tiesnesis Juris Andersons, ar tiesas sēžu sekretāri Ilgu Juškāni, tulci Žannu Nagli, piedaloties prokurorei Sanitai Lazovskai, zvērinātam advokātam Vitālijam Platpiram, izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, dzimis /datums/, Kirgiztānas Republikas pilsonis, tiek apsūdzēts par Krimināllikuma 275.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

konstatēja

/pers. A/ izdarīja viltota dokumenta, kas piešķir tiesības, izmantošanu, un tieši:

2014.gada 12.martā, pulksten 16^{30}, /pers. A/ ar automašīnu Mercedes Benz, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, izceļojot no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju, robežkontroles pārbaudes laikā Terehovas I kategorijas robežkontroles punktā ciemā /adrese/, uzrādīja viltotu dokumentu - Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanās atļauju Nr.D355173801, kas personai dot tiesības šķērsot valsts robežu un uzturēties Latvijas Republikā noteiktu laiku vai patstāvīgi.

Vācijas Federācijas Republikas uzturēšanās atļauja Nr.D355173801, kura atrodas Kirgizstānas Republikas pilsoņa /pers. A/ pases Nr./pases numurs/ divdesmit trešajā lappusē, izsniegta uz /pers. A/ vārda, neatbilst noteikta veida paraugam un nav izgatavota uzņēmumā, kas nodarbojas ar Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanās atļauju izgatavošanu.

Tādējādi pers.A izdarīja Krimināllikuma 275.panta pirmajā daļā paredzētu mazāk smagu noziegumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina daļēji un paskaidroja, ka 2014.gada 12.martā ap pulksten 16:00 mēģināja šķērsot Latvijas valsts robežu Krievijas Federācijas virzienā. Robežas pārbaudes laikā Latvijas robežsargi palūdza attaisīt vaļā automašīnas bagāžas nodalījumu un uzrādīt pasi. Vēlāk pie viņa pienāca Latvijas robežsardzes darbiniece un palūdza novietot automašīnu stāvvietā. Vēl pēc kāda laika stāvlaukumā pie viņa pienāca Latvijas robežsargs un palūdza aiziet uz dienesta telpu. Tur pie viņa pienāca robežsargs ar viņa pasi un pajautāja vai tā ir Vācijas uzturēšanas atļauja un no kurienes tā ir pie viņa? Uz to viņš atbildēja, ka tā ir darba vīza uz diviem gadiem, lai strādātu Vācijā. Tālāk robežsargs pajautāja kādā datumā viņš iebrauca Eiropā. Robežsargs uzrādīja Čehijas spiedogu par robežas šķērsošanu un painteresējās, vai tajā datumā viņš iebrauca Eiropā, ko viņš apstiprināja. Uz robežsarga jautājumu, kas izgatavoja dokumentu, ko viņš uzskatīja par Vācijas darba vīzu, viņš atbildēja, ka to viņam sagādāja brāļa /pers. H/ paziņa /pers. I/. Pēc tam robežsargs paziņoja, ka dokuments, par kuru viņš domāja, ka tā ir Vācijas darba vīza, ir Vācijas uzturēšanās atļauja ar viltojuma pazīmēm. Sakarā ar Vācijas uzturēšanās atļaujas iegādāšanos viņš paskaidroja, ka viņa Polijas Šengenas vīzai beidzās derīguma termiņš, bet pats viņš tajā brīdī kopā ar savu sievu un nepilngadīgo meitu atradās Zviedrijā, kur viņš strādāja. Tad viņš ar brāļa starpniecību no /pers. I/ par 2000 ASV dolāriem iegādājās jaunu Vācijas uzturēšanās atļauju. Pirmo pārskaitījumu viņš 1500 ASV dolāriem pārskaitīja uz kādas meitenes vārda, bet pārējo summu 500 ASV dolāru jau uz Džarbakulova vārda. Pase viņam tika nogādāta 2013.gada beigās. Viņam nebija nekādu šaubu par saņemtā dokumenta īstumu tā kā to dabūja ar brāļa un viņa paziņas starpniecību un viņš tiem uzticējās. Vienīgi viņam aizdomas bija par Čehijas spiedogu, tā kā viņš Čehijā nekad nav bijis.

Apsūdzētā/pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprinās ar liecinieka – Valsts robežsardzes Ludzas pārvaldes I kategorijas robežkontroles punkta darbinieka /pers. L/ liecībām tiesas sēdē. Liecinieks/pers. L/ liecināja, ka 2014.gada 12.martā viņš pildīja sektora vecākā pienākumos, kuros ietilpa veikt attiecīgo personu un mantu pārbaudi 2.līnijā, sniegt personām informāciju par pārbaudes secību un kārtību. Pulksten 16^{30} viņš veica Kirgiztānas Republikas pilsoņa /pers. A/ dokumentu pārbaudi un konstatēja, ka pasē ielīmētajā Vācijas uzturēšanas atļaujā ir viltojuma pazīmes. Par to, viņš paziņoja apsūdzētajam /pers. A/, kurš paskaidroja, ka viņš domāja, ka pasē ielīmētais dokuments ir Vācijas darba vīza. Bez tam viņš paskaidroja, ka Vācijas uzturēšanās atļauju viņš pasūtījis pēc brāļa ieteikuma pie personas vārdā Maksat vai Maksut, par šo pakalpojumu samaksājot 1500 ASV dolārus. Par ieceļošanu Eiropas Savienībā apsūdzētais paskaidroja, ka ieceļoja caur Čehiju, pēc tam ieceļoja Vācijā, kur divas nedēļas meklēja darbu un tur to neatrodot, ieceļoja Zviedrijā.

Bez tam apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprinās ar sekojošiem pierādījumiem:

1. 2014. gada 12. marta robežsardzes darbinieka /pers. N/ ziņojumu (lietas 10.lapa);
2. 2014. gada 12. marta robežsardzes darbinieka /pers. L/ ziņojumu (lietas 11.lapa);
3. 2014. gada 12. marta dokumentu izņemšanas protokolu (lietas 18.– 19.lapas);
4. 2014. gada 13. marta pases Nr./pases numurs/ apskates protokolu un fototabulu (lietas 31 – 32, 39.lapas);
5. lietisko pierādījumu – /pers. A/ pasi (lietas 48.lapa);
6. Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Starptautiskās sadarbības biroja atbildi par /pers. A/ (lietas 74.lapa);
7. Vācijas Federatīvās Republikas vēstniecības informāciju par apsūdzēto /pers. A/ saskaņā ar kuru viņš Vācijā nav reģistrēts un nav saņēmis uzturēšanas atļauju. Uzturēšanās atļauja ir izdota Uzbekijas pilsonim (mašīnlasāmā zonā uzlīmes numuru /Nosaukums A/ ir jālasa sekojoši: Uzbekistāna, dzimšanas datums: 22.04.1982, vīrietis). Uzturēšanas atļaujas uzlīmei ir konstatētas arī citas viltojuma pazīmes. Neparasti ir tas, ka zīmogs un iebraukšanas zīmogs atrodas zem drukāta raksta vai ērgļa, kas ir attēlots VFR karogā. Zem ērgļa ir paslēpti vārdi „Aufenthalgtserlaubnis" pēdējie burti, vārda garums neatbilst oriģinālam. Zīmogā vārdā „Bürger" vietā parādās vārds „Burger", zīmoga numurā parādās burts „C". Tālāk informācijā tiek paskaidrots, ka katram trešās valsts pilsonim, kurš nebrauc ciemoties uz Vāciju, ir nepieciešama vīza, kurai viņa/viņš var pieteikties vienā no VFR pārstāvniecībām. Pieteikumam jābūt pamatotam un plānoto uzturēšanas nolūku ir jāpierāda ar dokumentiem. Pēc iebraukšanas valstī attiecīgas vīzas pamatā ir jāpiesaka uzturēšanas atļauja Ārzemnieku pārvaldē pēc dzīvesvietas. Uzturēšanas atļauja tiek izsniegta tikai tad, ja tiešām tiek īstenots ieplānotais nolūks. Uzrādīta, iespējams viltota uzturēšanās atļauja nolūkam uzsākt profesionālo apmācību Vācijā. Šim nolūkam jāiesniedz attiecīgus apmācības līgumus, katram gadījumam iesniedzējam ir jāierodas personīgi.

8. 2014.gada 13.marta eksperta atzinumu Nr.31-34 (lietas lapas 24 – 30).

Ekspertīzes atzinumā ir izdarīts secinājums, ka iesniegtā /pers. A/ Republikas pilsoņa pase numurs, derīga līdz 2018.gada 2.jūlijam, atbilst noteiktā veida paraugam un ir izgatavota uzņēmumā, kas nodarbojas ar Kirgiztānas Republikas pilsoņu pasu izgatavošanu. Savukārt Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanās atļauja Nr.D355173801, kura atrodas Kirgiztānas Republikas pilsoņa pases Nr./pases numurs/ 23. lappusē, neatbilst noteiktā veida paraugam un nav izgatavota uzņēmumā, kas nodarbojas ar Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanas atļauju izgatavošanu. Minētās pases sešpadsmitajā un septiņpadsmitajā lappusē nodalīti taisnstūra objekti, iespējams ielīmes. Iesniegtajā Kirgiztānas Republikas pilsoņa pases Nr./pases numurs/ ceturtajā lappusē esošie Krievijas un Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanas atļaujā esošais Vācijas robežšķēršošanas spiedoga nospiedums nav uzspiesti ar attiecīgo Krievijas un Vācijas iestāžu spiedogiem.

Pamatojoties uz augstāk minētajiem pierādījumiem, tiesa apsūdzētā /pers. A/ liecības tiesas sēdē, ka viņš nav zinājis par viltoto Vācijas uzturēšanās atļauju, kas ielīmēta viņa Kirgiztānas Republikas pasē, kuru uzskatīja par Vācijas Federatīvās Republikas darba atļauju, vērtē kā viņa vēlēšanos izvairīties no atbildības par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 275.panta pirmajā daļā.

Minētās apsūdzētā /pers. A/ liecības ir atspēkotas ar augstāk minētajiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar 2014.gada 13.marta eksperta atzinumu Nr.312-34, Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanās atļauja Nr.D355173801, kura atrodas Kirgiztānas Republikas pilsoņa pases Nr./pases numurs/ 23.lappusē, neatbilst noteiktā veida paraugam un nav izgatavota uzņēmumā, kas nodarbojas ar Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanas atļauju izgatavošanu. Iesniegtajā Kirgiztānas Republikas pilsoņa pases Nr./pases numurs/ ceturtajā lappusē esošie Krievijas un Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanas atļaujā esošais Vācijas robežšķēršošanas spiedoga nospiedums nav uzspiesti ar attiecīgo Krievijas un Vācijas iestāžu spiedogiem.

Savukārt no Vācijas Federatīvās Republikas vēstniecības saņemtās informācijas par apsūdzēto /pers. A/ izriet, ka viņš Vācijā nav reģistrēts un nav saņēmis uzturēšanas atļauju.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē atzina faktu, ka viņš 2014.gada 12.martā ap pulksten 16^{00} mēģinot šķērsot Latvijas valsts robežu Krievijas Federācijas virzienā uzrādīja pasi, kurā, kā vēlāk izrādījās ir viltota Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanas atļauja.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ apgalvo, ka viņš nav zinājis par viltotas Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanas atļauju, tiesa secina, ka viņam vajadzēja paredzēt par tādas atļaujas saņemšanas nepieciešamību.

Ar krimināllietas materiālos savāktajiem pierādījumiem ir noskaidrots, ka apsūdzētajam /pers. A/ agrāk ir izsniegta citu valstu uzturēšanās atļauja, viņam ir zināma to izsniegšanas kārtība un viņam vajadzēja paredzēt juridiskās sekās kādas var iestāties, ja tās nebūs iegūtas likumā noteiktajā kārtībā.

Arī apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka viņam radās aizdomās par pasē izdarīto Čehijas spiedogu, tā kā viņš Čehijas robežu nekad nav šķērsojis.

Līdz ar to, tiesa neņem vērā kā apsūdzētā /pers. A/ rīcības attaisnojošu apstākli, viņš ir paļāvies uz brāļa un viņa paziņas godīgumu, kuri viņam palīdzēja iegūt viltotu Vācijas Federatīvās Republikas uzturēšanās atļauju.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību.

/pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu pret pārvaldības kārtību. Lietā nav ziņu par /pers. A/ kriminālām sodāmībām un administratīvajiem pārkāpumiem Latvijas Republikā (lietas 61.lapa). No personas vārdiem strādā Zviedrijā, Stokholmā, veic celtniecības darbus (lietas 43.lapa), ar augstāko pedagoģisko izglītību (lietas 43.lapa), precējies, ir nepilngadīga meita (lietas 20.lapa).

Turklāt tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Nosakot soda mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā to, ka Krimināllikuma 47. un 48.pantā paredzētie atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi /pers. A/ nav konstatēti.

Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķu sasniegšanai, proti, lai aizsargātu sabiedrības drošību, personu sodītu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panāktu, lai viņš pildītu likumus un atturētos no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ piemērojams reāls sods.

Tā kā apsūdzētais /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, nav atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu, tiesa uzskata, ka viņam piemērojama īslaicīga brīvības atņemšana.

Īslaicīgas brīvības atņemšanas laiks nosakāms tādā apmērā, kas atbilst viņa aizturēšanas periodam no 2014.gada 12.marta līdz 2014.gada 14.martam un apcietinājuma periodam 2014.gada 14.marta līdz 2014.gada 17.aprīlim, proti, 1 mēnesis un 6 dienas, kas ieskaitāms tiesas noteiktajā sodā.

Piespiedu darbs /pers. A/ nav piemērojams, jo viņš ir citas valsts pilsonis ar pastāvīgu dzīvesvietu un nodarbošanos ārpus Latvijas Republikas teritorijas. Tāpēc šī soda izpilde būtu apgrūtināta vai neiespējama.

/pers. A/ nav piemērojams minētā panta sankcijā paredzētais vieglākais sods – naudas sods, jo lietā nav ziņu par apsūdzētā iespējām to samaksāt likumā noteiktajā piecu minimālo mēnešalgu apmērā par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu. Turklāt apsūdzētā /pers. A/ apgādībā ir viens nepilngadīgs bērns, kura uzturēšanai nepieciešami līdzekļi.

Nosakot īslaicīgas brīvības atņemšanas termiņu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam nav atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu un lietā nav ziņu par kriminālām sodāmībām vai administratīvajiem sodiem. Tāpēc soda termiņš piespriežams tuvāk likumā noteiktajam minimālajai robežai.

Krimināllikuma 52.panta ceturtajā daļā paredzēts, ka apcietinājumu tiesa ieskaita soda laikā, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Apsūdzētajam/pers. A/ soda laikā ieskaitāms aizturēšanas termiņš no 2014.gada 12.marta līdz 2014.gada 14.martam – 2 (divas) dienas un apcietinājumā pavadītais laiks no 2014.gada 14.marta līdz 2014.gada 17.aprīlim – 1 (viens) mēnesis 4 (četras) dienas, pavisam kopā 1 (viens) mēnesis un 6 (sešas) dienas.

Lietiskais pierādījums – Kirgiztānas Republikas pase Nr.AC667058, kura nodota apsūdzētā /pers. A/ glabāšanā, pēc sprieduma stāšanās atstāt viņa īpašumā (lietas 49.lapa).

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514., 520., 528. un 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 275.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi un 6 (sešām) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu, ieskaitīt /pers. A/ soda izciešanas termiņā viņa aizturēšanas periodu no 2014.gada 12.marta līdz 2014.gada 14.martam – 2 (divas) dienas un apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 14.marta līdz 2014.gada 17. aprīlim – 1 (viens) mēnesis 4 (četras) dienas, pavisam kopā 1 (viens) mēnesis un 6 (sešas) dienas.

/pers. A/ drošības līdzekli – apcietinājumu, atbrīvojot viņu tiesas zālē.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā Kirgiztānas pase Nr.AC667058, kura nodota glabāšanā īpašniekam /pers. A/, atstāt viņa īpašumā.

/pers. A/ no procesuālajiem izdevumiem 69,72 *euro* (sešdesmit deviņi *euro* un 72 centi) sakarā ar zvērināta advokāta Vitālija Platpīra sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

Spriedumu 10 dienu laikā apelācijas kārtībā var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Ludzas rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 30.aprīlī.

Tiesnesis J.Andersons